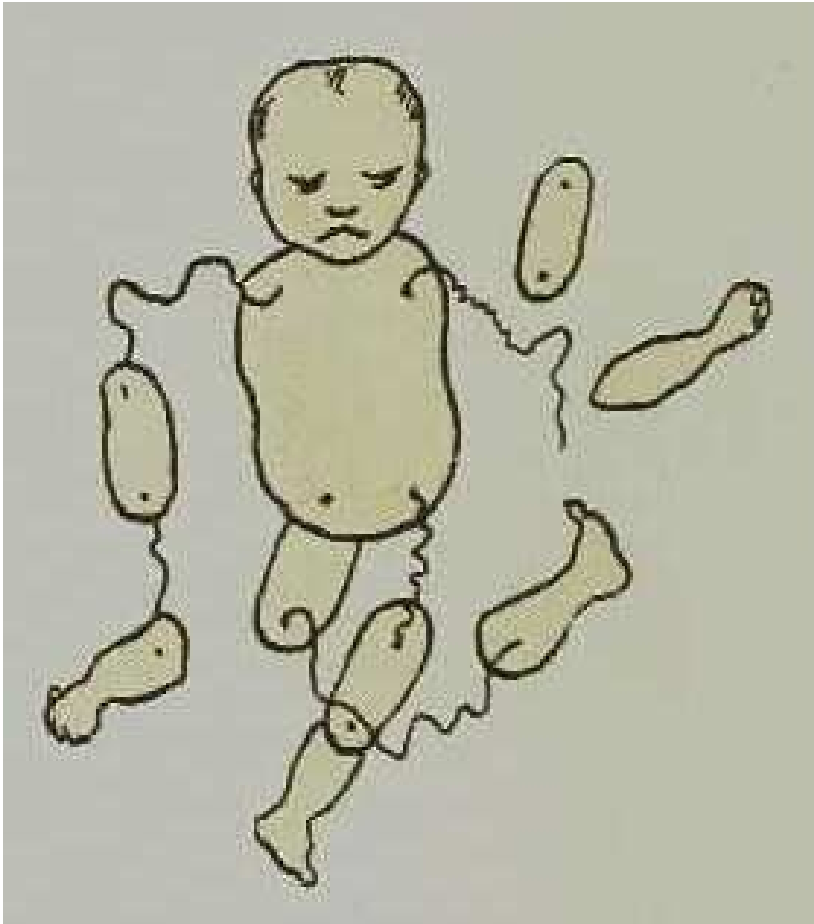

הנסיון פוסט

מרי וון אולפרטס
1883

בממלכת מריונטות (בובות על חוט)
שלט פעם המלך המפלמן הראשון.

הגמישות ביותר בכל הממלכה, וזה
אומר הרבה.

הצרה הייתה רק שהפרקים של
ילדיהם היו כל כך חלשים שכשהם

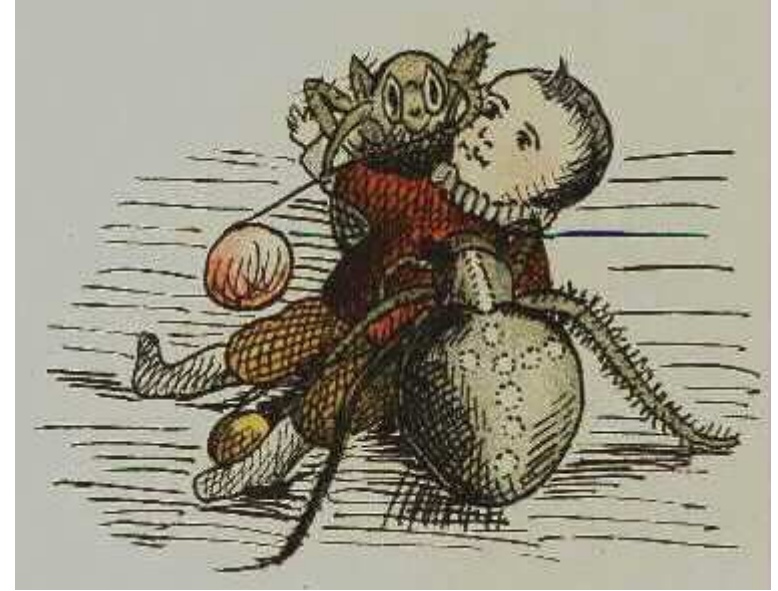

הוא ומלכתו מצבל היו הבובות

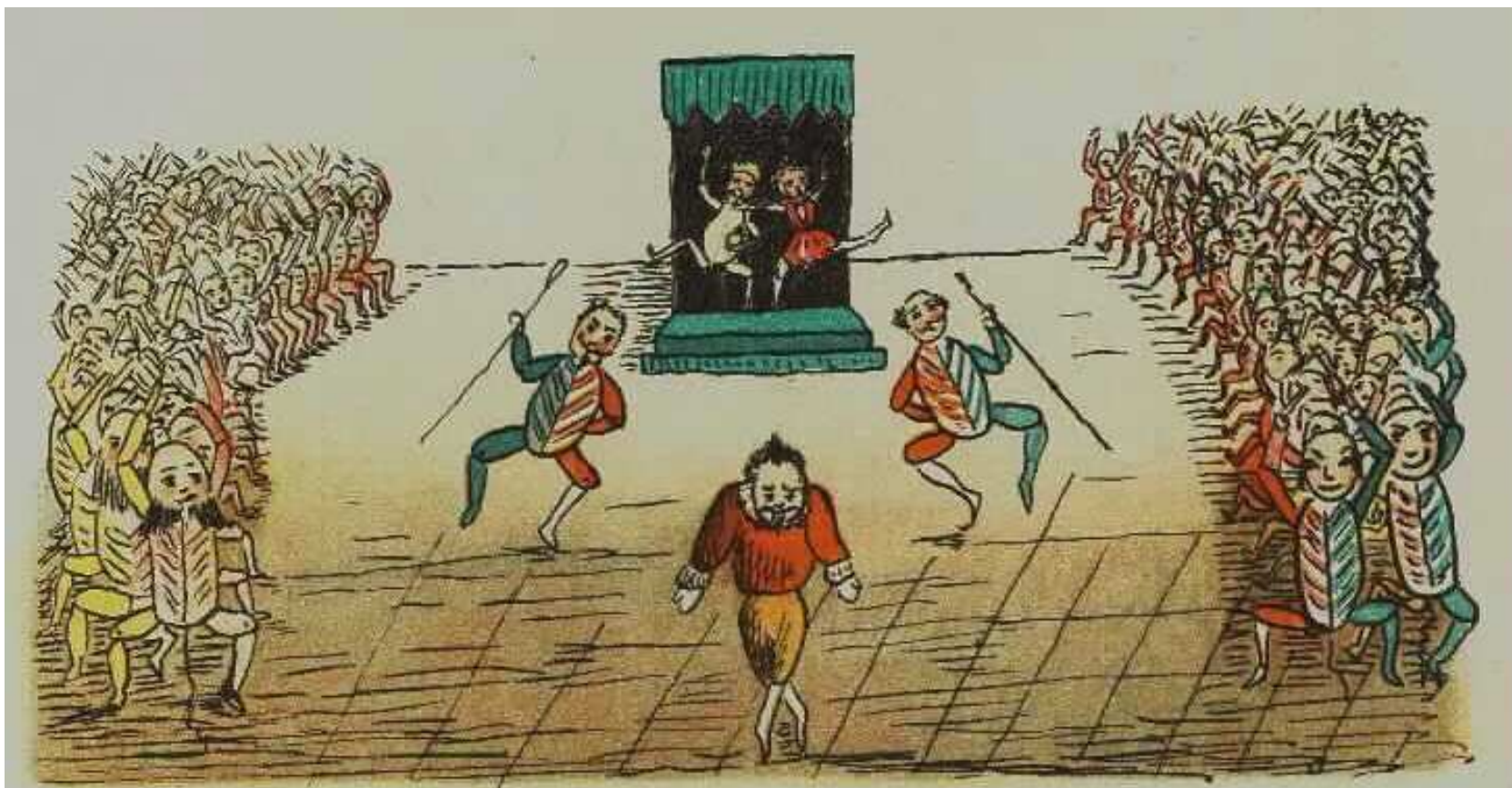

גדל והיה לנסיך
יפה. כשהיה
כבר די גדול
הוחלט להציגו
לפני כל פמליית
הארמון ולפני
העם כולו כנסיך
מלכותי ויורש
העצר.
כל אנשי החצר
נאספו והנסיך
פוסק הובל
לאולם. הוא צעד
קדימה בחן רב,
והתקבל בתשואות רמות. אזי אמרו
היו להתחיל ריקודי הבובות

התחילו להשתובב במיטותיהם הם
פשוט התפרקו לחתיכות.
לכן המלך והמלכה היו עצובים

מאוד וכשנולד להם עוד ילד שקראו
לו פוסק, הם ביקשו משני עכבישים
גדולים לחבר את חלקיו בקורים
חזקים, כדי שלא יוכל להתפרק.
והנסיך פוסק אמנם לא התפרק,

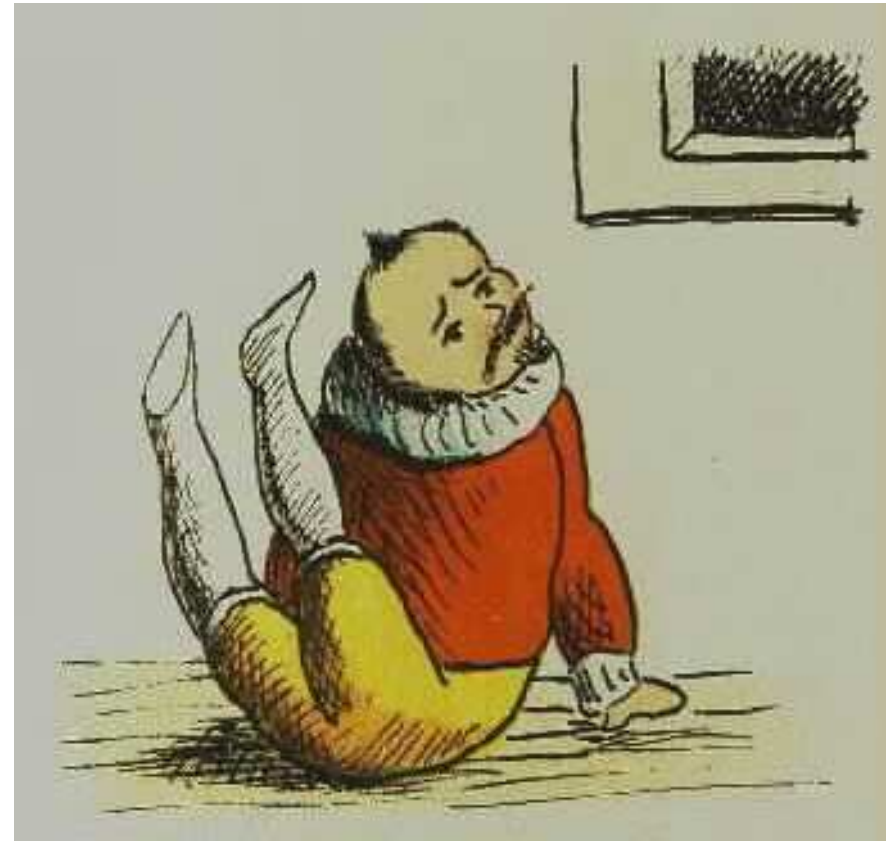

ולרוץ, אך לא יכול היה לנוע
במשיכות חוט, כי העכבישים עשו
את קישורי פרקיו קשיחים מדי.
ואז אחד השרים אמר: "הכל טוב

החגיגים כי לפי המסורת בריקודים
כאלה התקבלו הבנים הצעירים
לחברת הגברים.
אך וי, הנסיך יכול היה אמנם לרקוד

ואמר: "מלכי, עם כל הכבוד
ונאמנות, דעתם של כל הנוכחים
היא שהוא עדיין לא מריונטה ממש.
לכן אני מבקש בהכנעה לדחות
היום את החגיגות.
אך הבקשה הזו באה מאוחר מדי,
כי לפני הארמון התאסף כבר כל
העם, והם שמעו את הקולות
הבאים מחצר המלך. ואז כולם
התחילו לצעוק: "לא, לא, הוא אינו
מריונטה, כפי שהמלך הבא שלנו
צריך להיות!" ואחדים קראו אפילו:
"החוצה! סלקו אותו!" וכמה
מהבובות תפסו את הנסיך המסכן
והופ זרקו אותו דרך החלון!
הוא בוודאי היה שובר את ידיו

ויפה אבל הוא אינו מריונטה ממש."
וכל אנשי החצר חזרו על כך,

תחילה בשקט, אחר כך חזק יותר:
"הוא לא מריונטה!"
בסוף ראש הממשלה שם על לבו

ורגליו אך הוא נפל על קורי עכביש
רכים וכך נשאר שלם, וקפץ מיד על

רגליו. מאחר שפחד כי ירדפו אחריו
רץ מיד אל חוף הים. שם ראה
סירת מפרש קטנה, עלה עליה
והפליג בה ישר לעולם זה.
כעבור יום הגיע הנסיך לאי קטן, אך
לא ראה עליו כל עץ או שיח אלא רק
מערת סלעים גדולה ובה קן
ציפורים. הקן היה מרופד בנוצות
רכות ולידו עמדה בובת אבן
מכוערת, שפוסלה מסלעי המערה.
כאשר הנסיך פוסק הביט טוב יותר
בבובה, ראה כי יש לה זוג עיניים
כחולות יפות ביותר, אך אלה לא היו
שייכות לה אלה הוכנסו לארובות
עיניה בחופשיות.
"אך" חשב הנסיך "העיניים האלה

שייכות בוודאי לנסיכה כלשהי, ואם
הן כל כך יפות, כמה יפה צריכה

קרה, מי זה כאן? מי זה כאן?"
על כך ענה הנסיך פוסק: "אני נסיך
מסכן וחסר מזל ומאוד הייתי רוצה
לבלות את הלילה בקן החם שלך."
"טוב, טוב" ענה העורב "תוכל ללון
כאן. תישאר כאן, תישאר!"
ואז שאל הנסיך שוב: "אמור לי
איפה השגת את העיניים האלה
הנהדרות, שהכנסת לבובה הזו?"
"אך" נאנח העורב "זה סיפור עצוב.
אני מלך העורבים ומלכת הממלכה
של בובות אירסה אותי עם בתה
שלגונית, בעלת העיניים היפות
ביותר שבכל הממלכה שלהם.
והמיוחד הוא שהיא יכלה לעצום את
עיניה, מה שלא כל הבובות יכולות

להיות הנסיכה עצמה."
כשכך חשב, שמע פתאום משק
כנפיים חזק וראה עורב גדול, עם
כתר בראשו, שבא וקרא: "קרה,

האדם. כך קרה גם לשלגונית והיא
נפלה בידיהן של שתי ילדות, אחת
נינה, שניה סיביל. נינה הגדולה
יותר הייתה ילדה טובה, אם כי לא
במיוחד זריזה. אבל סיביל הייתה
פרא אדם. רק זמן קצר אחרי
ששלגונית הגיעה לביתן, סיביל
תפסה אותה וזרקה על אבן קשה,
והיא נשברה לחתיכות. אני בינתיים
חיפשתי את ארוסתי בכל מקום עד
שבמקרה הזדמנתי לסביבת ביתן
של נינה וסיביל. כשהבטתי בחלון
ראיתי את שברי שלגונית פזורים
על הרצפה, והעיניים הכחולות,
היפות שלה מתגלגלות על הארץ.
מיד עפתי פנימה, חטפתי אותן

לעשות. אבל שלגונית הייתה לא רק
יפה אך גם גאה מאוד ולא רצתה
להתחתן איתי, כי הייתי שחור מדי
בעיניה. לכן המלכה כעסה עליה
מאוד ובסוף שלגונית ברחתה
מהבית.

כל הבובות שעוברות מחוץ לגבולות
הממלכה נתפסות ונמכרות לבני

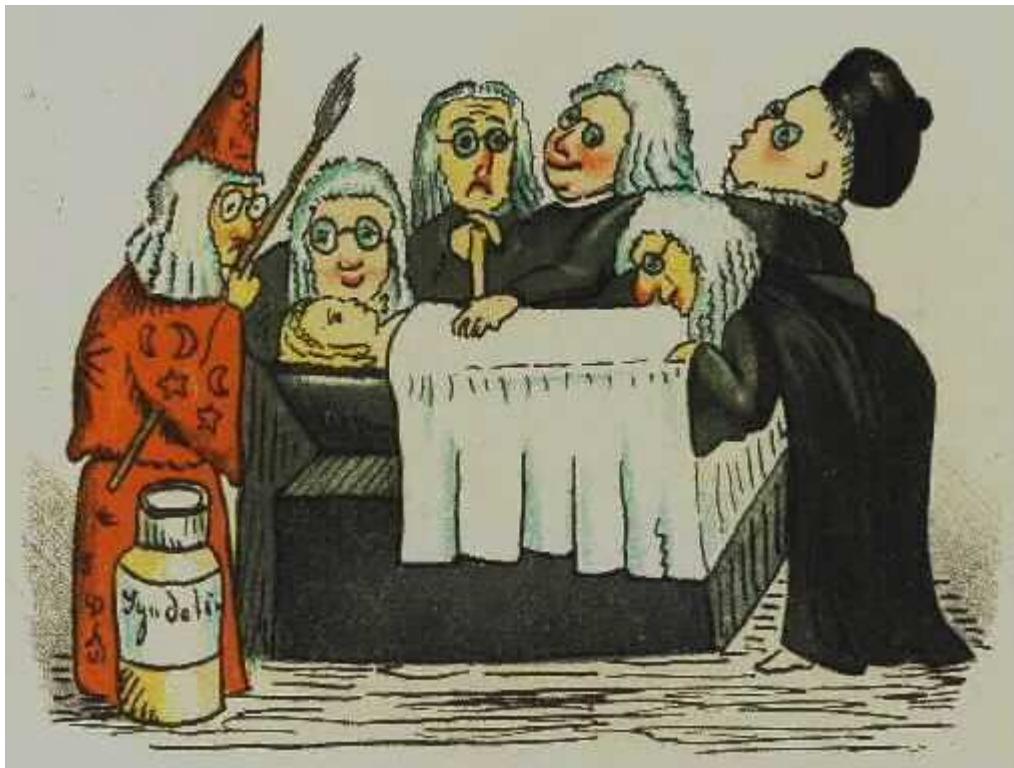
עכשיו אני רק מחכה שהשלגונית
שלי תחזור לחיים!"
הנסיך פוסק חשב רגע ואמר: "בוא
איתי, ננסה לתקן את שלגונית. אני
מכיר קוסם בשם סינדטיקוס, שיוכל
לחבר אותה חזרה אם נמצא את כל
שבריה."

מלך העורבים הסכים. מהר הוציא
את זוג העיניים ושם אותן לנסיך
פוסק בכיס, לקח את הנסיך על גבו
ושניהם נעלמו בעננים. אבל בדיוק
כשעברו מעל העיר ראה אותם
צייד, שירה ישר ללבו של מלך
העורבים שנהרג במקום. פוסק נפל
מטה לכיכר השוק. רק הודות
לעכבישים, שחיברו אותו כל כך

וברחתי משם. אך לא העזתי לקחת
גם את יתר השברים. לכן פסלתי
במקורי את דמותה של שלגונית
בסלע, ובו הכנסתי את העיניים.

ובראשם הקוסם סינדטיקוס. הם כולם עמדו סביב ארגז בו מונחת הייתה שלגונית, חיוורת מאוד ועם ארובות עיניה ריקות, כי רק עיניים היו חסרות כדי להחיותה. ציפורי ממלכת הבובות מצאו את כל

חזק לא התפרק ברגע זה. הוא קם מיד על רגליו ומיהר לארמון המלך כדי להשיג מידע דרוש. ושם, להפתעתו הרבה, מצא

אסיפת מדענים מכל הממלכה,

הבנים שלו נראו בדיוק כמו אבא פוסק!

מאז פוסקים לא שייכים יותר
למשפחת המפלמן, מריונטות,
בובות על חוט, אלא הקימו משפחת
בובות עשויה כולה מצמר.

שברי שלגונית בסככת קיץ, שם
נינה וסילביה רצו לקבור אותה.
ועכשיו כל החכמים התאספו
והדביקו את שלגונית חזרה עם
הדבק קסמים שהכין הקוסם
סינדטיקוס, אך היא לא יכלה לקום
לחיים ללא עיניים! הם ניסו להכניס
אפונים, אוכמניות ופנינים, אך כל
זה לא עזר והיא נשארה כמו מתה.
כשכל זה סופר לנסיך פוסק, הוא
הוציא מכיסו את זוג העיניים היפות,
שם אותן במקומן.. וראה איזה פלא
הנסיכה פתחה את עיניה, וחיה!
איזו שמחה הייתה זו! כמובן הנסיך
פוסק התחתן עם הנסיכה, נעשה
נסיך הכתר של ממלכת הבובות וכל